

6.5.59, יום ד'

נטעתי הבוקר לכגום עולי צאון אמריקה בנחניה. דברו מהם הרבה חברים - כמה מהם בטעם. סיכמתי הבירור. שבתי הבייתה וטיפלתי בבירור הפרשה של יציאת מצרים וכיבוש הארץ. הנימוקים שנשמעו ב"חוג" נגד השערתי הם רופפים, ואעפ"כ איני בטוח שהשערתי היא אמת היסטורית. אם כי נשארה העובדה של 318 "חניכי" אברהם, שעד כניסת יהושע עברו שמונה דורות, ויורדי מצרים היו רק 70 זוגות ונכדיהם יצאו ממצרים, וברור שהרבות של החניכים עולה פי כמה על הריבוי של יורדי מצרים.

7.5.59, יום ה'

ערכתי תשובתי לחוג ההנכי שיחכנט מחרתיים.

בשבוע לעזות ערב הלכתי לפרידה של שושנה גרשנוביץ העוזבת את צה"ל. ובעשרים וחצי הלכתי לפתיחת ועידת האיחוד של הנוער העובד והלומד. לבון שהיה צריך לפתוח - חלה, ודיבר במקומו ברקת, אחריו נאם גילי ובסוף אנכי. הדברים נרשמו.

בעשר בערב בא אצלי איסר, מעסיקה אומו הבעיה אם מתוך חשש שעיראק תהיה קומוניסטית ילך חוסיין בידיעה ארה"ב לכבוש את עיראק... דיבר על אפשרות כזו עם בכטיאר. בכטיאר אמר לו שבמקרה זה יש להבטיח אינטרסי פרט - וישראל, לדעתי זוהי הנחה היסודית שעדיין אין אנו חייבים לנקוט עמדה. איסר היה סבור שעלינו לפנות לארה"ב ולהגיד לה מה הם חנאינו במקרה כזה. שללתי צעד זה. נחכה ונראה.

8,5,59, יום ו'

בבוקר נפגשתי עם שאול וגולדא

- אה"צ בא אצלי לואיס פינקלשטיין. השנה יתקיים כנס הדחות בפריס, בשנה הבאה כהורו, בעוד שנה - בג'י. והוא מקווה כי בשנה הרביעית - בירושלים. הוא מציע לי "פגישת מסגה" עם נשיא ארה"ב בענייני רוח. אמרתי שבעניין זה לא נראה לי, אין איזונהויר האיש לכך, ורק אם אוזמן לשיחה מדינית אכזב.

פינקלשטיין יחד עם דייוויס, שעומד לבוא בקרוב, רוצה לשלוח הנה הרבה תלמידים. הוא חרד לעתיד היהדות בארה"ב, ומבקש שאכתוב בעתוני ארה"ב מאמרים אחרים על מהות היהדות, ברוח הרצאתי בשעת קבלת תואר דוקטור מטעם הסמינר שלו.